

ZPRÁVODAJ

Ročník 17

obce Poděšín

č. 2/2014

Novinky.

Úvod. Vážení občané. Jaro je v plném proudu. Počasí je poměrně vlhké. Zažili jsme několik velkých dešťů, které místy přivodily záplavy. Přípravy na setkání rodáků vrcholí. Doufejme, že už se dostatečně vyprší a bude pěkné počasí. Volili jsme do Evropského parlamentu. Na návsi se objevily nové lavičky. Do extravilánu obce vyjely bagry a budují se nové cesty.

J.Dočekal

Co v tomto čísle najdete:

Novinky.....	1
Obecní úřad.....	2
Obec.....	3
Stalo se před sto lety.....	5
Setkání rodáku 2014.....	6
Stavba cest v extravilánu.....	7
Zajímavost.....	8
Pro pamětníky.....	9
Kříže v Sirákově a okolí.....	10
Oslavenci.....	11
Mateřská škola.....	12
Stará škola.....	14
Sport.....	15
Školní kronika – 15. část.....	16
Historie.....	17
Toulky českou minulostí.....	18
Počasí.....	20

Poděšínská Májka, mírně nakloněna po nočním útoku

Události.

- 15.03. Po týdnu slunka, přišel chlad, vítr a déšť.
- 26.03. Vybrána firma na cestu za Flesarovými k Brabcovým.
- 01.04. Do školky nastoupila nová učitelka paní Šárka Zelenková.
- 02.04. Odvezeno a prodáno obecní dřevo.
- 03.04. SUS provedla po Poděšíně čistění silnic od šterku.
- 04.04. Viděl jsem letos poprvé vlaštovky.
- 14.04. Bagrováním zahájili stavbu RD, L. Starý a Š. Palasová.
- 23.04. Byl proveden sběr nebezpečného odpadu.
- 24.04. Ve školce proběhl zápis do Mateřské školy.
- 01.05. Hasiči provedli sběr železného šrotu.
- 04.05. O pouti bylo chladno a vítr.
- 11.05. Hasiči postavili májku, hodně let u nás nestála.
- 12.05. Předávání staveniště na cesty C3, C4 a C14.
- 22.05. Zahájena stavba cesty k Cikarům, 2.349.218,-Kč.
- 23.05. Po obci bylo umístěno 11 betonových laviček
- 23.05. a 24.5. volby do Evropského parlamentu.
- 26.05. Zahájena stavba cesty za Nejedlovými do Rybníčků, 6.309.991,-Kč.

Z.Jaroš

Obecní úřad.

Usnesení zastupitelstva obce ze dne 27.2.2014.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- 208. Kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání.
- 209. Zprávu o hospodaření za rok 2013 a usnesení z výroční schůze Lesního družstva v Polné.
- 210. Zprávu a usnesení ze schůze Mikroregionu Polensko.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- 211. Smlouvu číslo 6011404097 mezi obcí Poděšín a firmou ZDAR, a.s. Jihlavská 759/4, na zajištění dopravní obslužnosti na těchto spojích: 840106 linky 27; 31; 14; - 20% a spoji 840106 linky 5; 13; 15; 23; 10; 18; 22; 28 a 30; - 21%, – 6 hlasů pro, 1 se zdržel.
- 212. Opravu šenku v kulturním domě. 4 hlasů pro, 2 se zdrželi, 1 proti.
- 213. Dodatek smlouvy č.2, mezi obcí Poděšín, a firmou E-ON, Distribuce, a.s. České Budějovice, ve které se mění článek II. Termín připojení od 31.12.2015 – 7 hlasů pro schválení.
- 214. Koupit pozemek, cestu přes areál ZDV Sirákov, k.ú. Poděšín. Cesta se musí vytyčit a zaměřit.

Zastupitelstvo obce jmenuje:

- 215. Libuši Dočkalovou ml. zapisovatelkou volební komise, při volbách do Evropského parlamentu, které se budou konat ve dnech 23. a 24. května 2014.

Usnesení zastupitelstva obce ze dne 23.5.2014.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- 216. Kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- 217. Ověřovatele zápisu ing. František Rosecký a ing. Jaroslav Dočkal – 7 hlasů pro schválení.
- 218. Smlouvu mezi Obcí Poděšín a firmou REVENGE, a.s. se sídlem Za Mototechnou 1114/4, 155 00 Praha 5 – Stodůlky, provozovna Dřevařská 1418/7, 680 01 Boskovice na umístění kontejneru na oděvy na obecním pozemku – 6 hlasů pro schválení, 1 se zdržel.
- 219. Koupit 11 kusů betonových laviček s 5 prkny z recyklovaného plastu od firmy PROFIBA s.r.o. Kaly 54, 594 55 Dolní Loučky – 6 hlasů pro schválení, 1 se zdržel.
- 220. Smlouvu mezi obcí Poděšín a firmou EKO-KOM, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4, o zpětném odběru a využití odpadů z obalů – 6 hlasů pro schválení, 1 se zdržel.
- 221. Dodatek smlouvy č.1, mezi obcí Poděšín a firmou EKO-KOM, Na Pankráci 1685/17, 140 21 Praha 4, o zpětném odběru a využití odpadů z obalů – 6 hlasů pro schválení, 1 se zdržel.
- 222. Změnu územního plánu, kterou navrhl Palas Luboš, Poděšín č.6, týkající se změny na parcele číslo – zahrada, převod na stavební plochu – 5 hlasů pro schválení, 2 se zdrželi.

Zastupitelstvo obce projednalo:

- 223. Závěrečný účet obce Poděšín za rok 2013, který byl řádně vyvěšen na úřední desce od 25. dubna do 11. května 2014. Schválilo ho bez výhrad a zastupitelstvo obce schválilo účetní uzávěrku za rok 2013 – 7 hlasů pro schválení.

224. Přezkoumání hospodaření obce (audit) za rok 2013, které bylo řádně vyvěšeno na úřední desce od 18. dubna do 5. května 2014 a schválilo ho s výhradou – 7 hlasů pro schválení.

225. Účetní závěrku Mateřské školy Poděšín za rok 2013, která byla řádně vyvěšena od 25. dubna do 11. května 2014 a schválilo ji bez výhrad – 7 hlasů pro schválení.

Zastupitelstvo obce stanoví:

226. Počet zastupitelů ve volebním období 2014 – 2018 na 7 zastupitelů – 7 hlasů pro schválení.

Z.Jaroš

Stav financí k 31. 3. 2014:

- pokladna: 18 490,00 Kč Celkem: 2 129 129,12 Kč
 - bankovní účet 1: 2 029 144,00 Kč
 - bankovní účet 2: 81 495,12 Kč

J. Dočekal

Obec.

Volby. 23. a 24. května proběhly volby do Evropského parlamentu. Do voleb kandidovalo rekordních 38 stran a hnutí.

Volební komise pracovala v tomto složení: předsedkyně Štohanzlová Lucie, č.48. Zapisovatelka: Dočekalová Libuše, č.9. Členové: Dobrovolná Martina, č.37, Řeháčková Darina, č.59. V Poděšíně bylo zapsáno ve volebním seznamu 200 voličů, 1 volič volil mimo obec a tak mohlo volit 199 občanů. K volbám přišlo první den 33 a druhý den 17 voličů, to je celkem 50 voličů, což činí 25,125%.

Volby v Poděšíně vyhrála TOP-09, která obdržela 19 hlasů, druhá byla ANO a získala 10 hlasů, třetí KDU-ČSL a ODS 6 hlasů, pátí Piráti obdrželi 4 hlasy, šestá ČSSD 3 hlasy a po jednom hlasu obdrželi Věci veřejné a KSČM.

Vítězem v ČR se stalo ANO 2011 - 16,13% (4 mandáty), 2. TOP 09 - 15,95% (4), 3. ČSSD - 14,17% (4), 4. KSČM - 10,98% (3), 5. KDU-ČSL - 9,95% (3), 6. ODS - 7,67 (2), 7. Strana svobodných - 5,24% (1), 8. Pirátská strana - 4,78% (0), 9. Strana zelených - 3,77 (0), 10.

Úsvit – 3,12 (0), ostatní strany získaly pod jedno procento hlasů. Volební účast byla slabá jenom 18,20%.

Z.Jaroš

Provozní řád na školní zahradě. Provozní doba pro veřejnost: pondělí až pátek od 15 do 20 hodin. Sobota, neděle, svátky a prázdniny od 8 do 20 hodin.

Dětem je vstup povolen pouze s doprovodem rodičů anebo osoby starší 18-ti let. Na atrakce je vstup povolen pouze dětem od 3 do 8 let.

V areálu je nutné dodržovat tyto zásady: Odpadky vhazujte do popelnice (koše), vstupní brána musí být vždy zavřena (psi, kočky), zanechávejte za sebou vždy všechno uklizené, nenechávejte své věci bez dozoru, nepoškozujte vybavení areálu.

V areálu je zakázáno: vodění psů a koček, kouření, ničení stromků a atrakcí, lezení po plotě a přes plot, jízda na kole. Všechny atrakce jsou na vlastní nebezpečí.

Z.Jaroš

Lesní družstvo. V roce 2013 Lesní družstvo vytěžilo v družstevních lesích 4.473m³ dřeva a celkem prodalo 8.869m³ dřeva. V prodeji jsou zahrnuty i odkupy a těžba od jiných majitelů. Průměrná cena za 1m³ byla 1.567,-Kč. To je surák 1.056,-Kč, pilařská kulatina 1.871,-Kč a cenný sortiment 3.000,-Kč. Zalesněno bylo 1,76ha a obnova zalesnění 0,37ha, celkem 2,13ha na což padlo 11.920 stromků. Nejvíce byla sázena jedle 1,04ha a smrk 0,72ha. Z vlastní produkce bylo vysázeno 10.8425 stromků, nakoupeno bylo 1.495 sazenic. Byla získána dotace ve výši 329.882,-Kč. Hodnota jednoho členského podílu stoupla na 6.704,-Kč, a nájemné obcím bylo vypláceno ve výši 3.600,-Kč na jeden podíl, to je pro obec Poděšín za 30 podílů 108.000,-Kč., to je nejvíce v osmnáctileté novodobé historii družstva. Byly prováděny běžné opravy lesních cest a provozních budov. Dotace byla čerpána na pěstební práce, přibližování dřeva koňmi a činnost odborného lesního odboráře.

Z.Jaroš

Rok 1904. Rok 1904 je památným zcela abnormálním počasím, na jaře v létě i v zimě. Nepršelo téměř po šest měsíců a vzduch byl tak suchý, palčivost sluneční tak veliká, jako na jižních písečných pouštích. Člověk nenašel osvěžení ani ve stínu stromů a polní zvěř hynula žízní. Hvězdáři připisovali neobyčejné sucho a horko sopečným výbuchům na slunci. Následkem sucha byla úroda na polích skromná, nesklidila se ani polovina proti jiným létům, a cena potravin stoupla. Jeden metrál bramborů stál 8 korun. C.k. (císařsko-královská) vláda zakázala vývoz píce a slevila rolníkům na daních. Na to následovala neobyčejně krutá zima. Napadlo mnoho sněhu a vánice byly tak prudké a mrazivé, že ani děti v místě nemohly do školy.

Z.Jaroš

Nové lavičky. V pátek 23. května byly po obci rozvezeny a smontovány parkové lavičky, jejich základ je z betonu a sedací desky a opěradla jsou z lisovaného plastu. Celkem bylo umístěno po obci 11 kusů těchto laviček. Nejvíce (6) okolo Mlýnského rybníka, dvě před kulturním domem, po jedné u kaple, u silnice pod splavem a u čekárny. Lavičky vyrobila a dodala firma PROFIBA s.r.o., Kaly 54, 594 55 Dolní Loučky.

Z.Jaroš

Stalo se před sto lety.

Jakmile se po obci rozkřiklo, že dne 28 června 1914 byl v Sarajevu zavražděn následník trůnu Rakouska – Uherska František Ferdinand de Este, každý občan cítil, že tato událost se jen tak lehce neodbude, a že to může mít vážné následky. Lidé uvažovali, co všechno Rakousko bude požadovat na Srbsku. Již tehdy naši čeští lidé cítili, že Německo a Rakousko připravuje válku, noviny neustále psaly o ozbrojení míru, ale kdy k němu dojde, nikdo nevěděl. Ještě nyní lidé doufali, že se nic nestane, neboť každý se pamatoval, jak ve škole vykládali o mírumilovnosti císaře Františka Josefa I.

19. července byl v Poděšíně uspořádán 2. sjezd hasičské župy polenské. K tomuto sjezdu byla vydána pamětní medaile, na které byl nápis: Rubová strana: „Vlasti ku slávě, bližnímu k ochraně“. Hasičský sjezd župy polenské v Poděšíně se konal pouhý týden před vypuknutím první světové války. Medaili našel při výkopu na zahrádce Palas Vratislav, č.6 a je vystavena na obecním úřadě. Další zápis o tomto sjezdu jsem našel v pamětní knize, kde se píše: „V neděli dne 19. července konán byl druhý sjezd hasičské župy polenské v Poděšíně. Cvičení účastnili se sbory též ze Sirákova a Nížkova. Mimo cvičení požárního konal náš sbor cvičení lezeckých prací záchranných i školních. Průběh sjezdu byl nad očekávání zdařilý“. Druhou událost tohoto roku budu také citovat dle historického zápisu.

„V neděli 26. července 1914 ráno byla všem starostům telegraficky oznámena mobilizace a za dvě hodiny přijel úředník s mobilizačními spisy. Mobilizován do 24 hodin 8. a 9. armádní sbor a vojáci, kteří jsou na dovolené, musí narukovat a rovněž záloha do 32 roků. U některých zbraní a služeb do 39 roků“.

Dne 27. července 1914 z Poděšína nastoupilo ihned 23 vojáků. Jmenovitě dle čísel popisných: Josef Jaroš č.1, roč. 1889, Rudolf Flesar č.10, roč. 1884, František Stránský č.13, roč. 1883, Jan Šimek č.14, roč. 1874, Václav Doležal č.15, roč. 1889, Josef Rosecký č.19, roč. 1875, Josef Sochor č.27, roč. 1883, Martin Sláma č.28, roč. 1888, Václav Sláma č.29, roč. 1892, Edvard Dobrovolný č.32, roč. 1879, Josef Pařík č.35, roč. 1894, František Musil č.38, roč. 1882, Rudolf Musil č.38, roč. 1884, Vavřinec Musil č.38, roč. 1876, Josef Chvátal č.47, roč. 1887, Stanislav Chvátal č.47, roč. 1889, Josef Šmiraus č.50, roč. 1891, Jan Stránský č.51, roč. 1881, Emanuel Šurnický č.53, roč. 1894, Václav Šurnický č.53, roč. 1896, Vojtěch Šurnický č.53, roč. 1888, Josef Dobrovolný č.54, roč. 1876, Karel Rosecký č.55, roč. 1875.

Nyní ve vsi se začal rozléhat pláč, nářek a proklínání, protože bylo vidět, že Rakousko chce potrestat malé Srbsko velmi důkladně a nespravedlivě, jelikož Srbská vláda za nic nemohla a chtěla veškerou věc urovnat.

V úterý dne 28. července 1914 vyhlásilo Rakousko-Uhersko válku Srbsku. Celkem bojovalo z naší obce 80 vojáků.

Jelikož začal být nedostatek potravy tak byly 22. srpna zavedeny chleбенky a potravinové lístky.

V tomto roce nastoupili ještě do války: Bohumil Flesar č.10, roč. 1889, Václav Homola č.17, roč. 1873, Jan Novotný č.21, roč. 1872, Jan Sláma č.29, roč. 1894, František Chvátal č.33, roč. 1874, Jan Šimek č.42, roč. 1894, Josef Urban č.45, roč. 1889, Alois Chvátal č.47, roč. 1885, Antonín Košák č.55, roč. 1890.

Z.Jaroš

Setkání rodáku 2014.

Termín: 21. června 2014

Program:

- 08.30 Sraz rodáků v kulturním domě.
- 09.00 Dechová hudba, Bystřická kapela.
- 10.30 Zahájení, projev starosty.
- 10.45 Průvod po vsi.
- 11.00 Sazení pamětního stromu u sochy.
- 11.15 Položení věnce obětem 1. Světové války. Hymna ČR
- 11.30 Prohlídka budovy školy.
- 12.00 Mše svatá v kapli.
- 13.30 Společné foto u kulturního domu.
- 14.00 Vystoupení hasičů Sirákova se starou ruční stříkačkou.
- 14.30 Vystoupení kynologů ze Záborné.
- 14.45 Vystoupení hasičů a hasiček z Poděšína.
- 15.15 Vystoupení mažoretek z Polné.
- 16.00 Vystoupení koňské skupiny. Po skončení budou vozit děti.
- 19.00 Volná zábava se skupinou Bystřická kapela.
- 22.00 Slavnostní ohňostroj s hudbou.

Skákací hrad – celý den

Malování na obličej – celé odpoledne

V průběhu dne lze zakoupit:

- Oběd, večeri
- Pivo, víno, limo, kávu
- Pohlednice obce, brožury Vítejte u nás
- Pamětní předměty, vlajky se znakem obce

Objednat je možno:

- Zpravodaje obce Poděšín na zasílání
- Brožury
 - o 100 let hasičů v Poděšíně
 - o 60 let Mateřské školy
 - o Historie obce Poděšín v datech 1233 – 2006

Účast není omezena věkem, není ji také třeba hlásit předem.

Neplatí se žádný poplatek.

Setkání je pro všechny rodáky i přátele Poděšína, informujte, prosím všechny, kdo by se chtěl zúčastnit a pobavit v Poděšíně a tato pozvánka se k němu nedostala.

Na příjemné setkání se těší pořadatelé

Stavba cest v extravilánu.

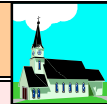

Cesta k Cikarům.

Žactvo školní rok 1949/1950

Zajímavost.

Pokusný chov bource morušového v Poděšíně.

Na podzim roku 1951 vysázených 100 keřů moruše černé vyvinulo se uspokojivě a mohlo se přikročit k pokusnému chovu v menším měřítku. Ředitel školy (Julius Matějka) objednal k datu 8. května 1952, ½g vajíček bource morušového, které však počaly se líhnout až 25. května 1952. V domnění, že vajíčka jsou vadná, objednáno ½g vajíček nových, tentokrát odrůdy bílé, která též poněkud opožděně (za týden) počala se líhnouti a dala velmi vyrovnané, zdravé housenky, kdežto rasa žlutá vyznačovala se nevyrovnaností a žravostí housenek.

Velmi rušivě zasáhly do nadějně započatého chovu mrazy květnové, které spálily téměř všechno listí mladých keřů morušových. Chov musel být zničením housenek omezen na malá množství, které ještě stěží a velmi nepravidelně mohlo být krmeno z pomalu narůstajících listů na pomrzlých keřících.

Ředitel školy snažil se opatrovat listy morušové dovozem až od Brna ochotou kolegy ředitele ze Sirákova, což však mnoho nepomáhalo, ježto bylo nepravidelné, nákladné a obtížné.

Housenky touto nepravidelností krmení, která je

hlavní podmínkou zdárného chovu, částečně též hynuly, vývin byl značně zpožděn a snížen. Než přes tyto obtíže podařilo se dětem ukázat celý chov, neb asi 150 normálně vyvinutých housenek se zakuklilo. Cíle bylo dosaženo hlavně tím, že děti byly pro chov zaujaty a mnohé slibovaly, že s podporou učitele se o chov samy doma pokusí.

I mnozí občané jeví o chov zájem a jeden větší hospodář přišel k řediteli školy na poradu, jak by mohl větší chov pro tělesně vadného syna zařídit.

Bourec morušový (*Bombyx mori*) je noční motýl z čeledi Bombycidae, který je ekonomicky velmi důležitý jako producent hedvábí. Z hlediska reprodukce je úplně závislý na člověku a ve volné přírodě se již nevyskytuje. V Číně je pěstování hedvábí praktikováno už nejméně 5000 let. Potrava housenek bource morušového sestává výhradně z listů moruše. Chová se hlavně na severu Číny a v Íránu.

Jeho nejbližším volně žijícím příbuzným je *Bombyx mandarina* s nímž může vytvářet hybridní formy, a který se vyskytuje od severní Indie přes severní Čínu a Koreu až po Japonsko.

Housenka se líhne z vajíčka po deseti dnech. Housenky bource jsou velmi žravé. Jako housenky všech motýlů, požírají listy moruše ve dne v noci. Když se hlava housenky zbarví do hněda, znamená to, že se bude svlékat. Když se svléknou po čtvrté, jejich tělo se zbarví lehce do žluta a pokožka se stane tužší. Larva se zakukluje v kokonu ze surového hedvábí,

kteřé produkují slinné žlázy housenky. Ty zajišťují ochranu téměř nehybné kukly před zraněním. Mnoho dalších nočních motýlů vytváří kokony, ale jenom větší druhy čeledi Bombycidae a Saturniidae jsou využívány pro výrobu látek.

Kokon je tvořen jediným nepřerušným hedvábným vláknem, které je od 300 do 900 metrů dlouhé. Vlákna jsou velmi jemná a lesklá, mají kolem 10 mikrometrů v průměru. K výrobě 1 kilogramu hedvábí je potřeba asi 2–3 tisíce kusů kokonů. Pokud dostaneme po rozpletení z jednoho kokonu necelý kilometr vlákna, pak deset kokonů by stačilo na dosažení vrcholu Mount Everestu. Na světě je každoročně produkováno kolem 35 tisíc tun surového hedvábí, k jehož produkci housenky spotřebují 500 tisíc tun listů moruše. Podle údajů v knize od E. L. Palmera (Fieldbook of Natural History, 1949), jeden kilogram hedvábí představuje asi 3 200 kilometrů vlákna. Roční světová produkce hedvábí představuje 112 miliard kilometrů, což je 300 násobná vzdálenost mezi Zemí a Sluncem.

Jestliže se po zapředení bourec nechá v zámotku přežít, vylíhlé imago (dospělý motýl) si prokouše díru, kterou se dostane ven a vlákno tím znehodnotí. Z tohoto důvodu se kokony bource morušového zahřívají na teplotu kolem 100 °C, po dobu 2 až 2,5 hodin, což jednak zabije zakuklené housenky a způsobí, že se zámotky lépe rozplétají. Samotné kukly bource morušového jsou často používány k jídlu.

Dospělý motýl má rozpětí křídel asi 5 centimetrů, bíle ochmýřené tělo a neumí létat. Samice jsou dvakrát až třikrát větší než samci a jsou podobně zbarveny. Dospělí jedinci čeledi Bombycidae mají redukováno ústní ústrojí a nemohou přijímat potravu.

Z.Jaroš

Pro pamětníky.

Jaroslav Musil na Samotíně.

Reagujeme na výzvu zpravodaje č. 1 ohledně smrti pana Jaroslava Musila. Příběh známe jenom z vyprávění, protože ženy a děti chodily spát do Rudolce z obavy o svou bezpečnost.

Pan Musil, podle vyprávění J. Koláře, přišel (nevím z jakého důvodu) 6. 6. 1945 s p. Plevou na Samotín. Zůstali sami v kuchyni a prý při čištění zbraně vyšla rána, která p. Musila zranila a p. Musil zůstal sedět zaklíněný o opěradlo židle (střelou poškozeného) a kulka byla zarytá ve stěně kredence. P. Kolář naložil p. Musila na vůz s koňmi a odvázel ho v noci do Polné (zda živého nebo mrtvého nevíme). Hrob p. Musila s odkazem na úmrtí jsem našla v Polné na hřbitově nad kostelem.

Marie Vaverová

Dobrý den, slíbila jsem vám dodat nějaké bližší zprávy o svém strýci Jaroslavu Musilovi, ale bohužel toho moc není. Narodil se 28.10.1924 v rodině holiče jako druhý nejstarší ze šesti dětí. U svého otce se vyučil holičem. V roce 1944 byl jako ostatní vrstevníci narození v roce 1924 totálně nasazen na nucené práce do Německa. Vrátil se koncem dubna 1945, a když Revoluční výbor v Polné sháněl lidi, aby se zajistila bezpečnost Polné a okolních vesnic před utíkající německou armádou, přihlásil se. Stal se členem ozbrojeného oddílu, který hlídal samotu Samotín před utíkajícími Němci. Při čištění zbraně přehlédl, že mu tam zůstal jeden náboj a postřelil se. Nejdříve ho vezli do Bohdalova, cestou ještě nařikal, pak do Polné, ale domů dojel již mrtvý. Podle vyprávění příbuzných ho však nešťastnou náhodou postřelil jeho druh z oddílu. I když to nahlásili na četnickou stanici a žádali vyšetření, nebyl na to v té bouřlivé době čas.

M. Skočdoplová

Kříže v Sirákově a okolí.

3. Kříž u Bohdalovské cesty (Musilův) Než vznikla dnešní síť asfaltových silnic, spojovaly naši obec s okolním světem polní cesty. U některých cest naši předkové postavili kříže. Ze Sirákova jihovýchodním směrem míří Bohdalovská cesta. Za hostincem opouští obec a stoupá do kopce. Na vysoké mezi po levé straně stojí kamenný kříž, v jehož spodní části je vytesán letopočet 1859. Nic bližšího o jeho historii nevíme. Na katastrální mapě z roku 1838 není na tomto místě vyznačeno nic, žádný starší kříž tu tehdy nestál.

Kříž patřil majitelům č. p. 14, což byli do roku 1884 Bečkovi a potom Musilovi. Rok 1859 by naznačoval, že s postavením kříže měli něco společného tehdejší hospodáři František a Anežka Bečkovi. Tito manželé se později zasloužili také o stavbu sirákovské kaple.

Musilovi a Jarošovi z č. p. 14 kříž průběžně udržují, poslední oprava proběhla v roce 2011.

4. Kříž u Polenské cesty (Černův) Polenská cesta vychází z hlavní silnice u č. p. 60 a končí v polích na rozcestí za Poděšínem. Původně pokračovala přes kopec kolem Jágrova kříže až k dnešní asfaltové silnici. Spojovala naši obec s městem Polná, kde sídlila naše vrchnost a později soudní okres. Nedaleko od Sirákova stojí u Polenské cesty javor a vedle něj kamenný kříž s letopočtem 1949. Jak se můžeme přesvědčit na dobové vojenské mapě, byl v těchto místech jiný kříž už kolem roku 1877, asi dřevěný, postavený neznámým. Další svědectví nám zachovala obecní kronika: kolem roku 1925 sem byl umístěn nový dřevěný kříž, který zhotovil Antonín Uttendorfský ze Sirákova č. p. 17, válečný invalida z první světové války, sedlák a později také starosta. Na kříži byl zavěšen obrázek od polenského malíře Kundta. Počátkem 20. století se v Sirákově usadil Alois Černý a začal zde provozovat obchod – nejprve u Landsmanů č. p. 26, pak si postavil vlastní dům na návsi. Později – kolem roku 1930 – Antonín Uttendorfský prodal své hospodářství a odstěhoval se. Pole, ke kterému patřil Uttendorfského kříž, koupila rodina Černých. Stanislav Černý v roce 1949 nahradil dřevěný kříž novým, kamenným. Je menší a jemněji opracovaný než starší kamenné kříže, na první pohled pochází z jiné doby.

Jaroslav Jelínek

Kříž Musilův

Kříž Černův

Oslavenci.

*Marie
Landsmanová,
93 let*

*Františka
Šorfová,
87 let*

*Marie
Doležalová,
83 let*

*Marie
Skalická,
80 let*

Mateřská škola.

Co se děje na louce? Květen končí, začíná červen... Jaro vrcholí a my se můžeme těšit z nepřeberného množství barev a vůní. Spolu s dětmi si přírody užívají i nejmenší obyvatelé trávníků, luk a lesa. Při vycházkách do přírody pozorujeme drobné hmyzí obyvatele, které pak prohlížíme a vyhledáváme v knížkách a encyklopediích. Vystřihujeme a malujeme šnečky, motýly, berušky. Říkáme a přivoláváme sluníčko, opěvujeme krásu květin, uvijíme věneček pohybem.

Máme rádi zvířata Na výletě do zoologické zahrady v Jihlavě děti konečně uviděly nový pavilon se třemi žirafími kluky. To tedy byli krasavci. Zdálo se, že ani neodejdeme. Nakonec se podařilo a další zvířátka si také užila dětského obdivu a pozornosti.

Kouzelný máj V měsíci květnu slavily svátek maminky. Všem jim udělal radost dáreček od jejich dítěte v podobě zápichu kreslené květiny v živém květináči. No a písnička, ve které slibují, že budou maminku poslouchat a uklízet si hračky. Maminky si také mohly prohlédnout na chodbě mateřské školy obrázky se svým portrétem. Všechny byly velmi povedené. A v máji nechyběly ani májové papírové holubičky...

Co na závěr? Školní rok pomalu končí a všichni se již těšíme na šest týdnů prázdnin. Po prázdninách odchází do školy šest prvňáčků. Přejeme jim toto cestou především hodně štěstí, zdraví a úspěchů v novém životě a jejich rodičům hodně trpělivosti a radosti ze svých ratolestí.

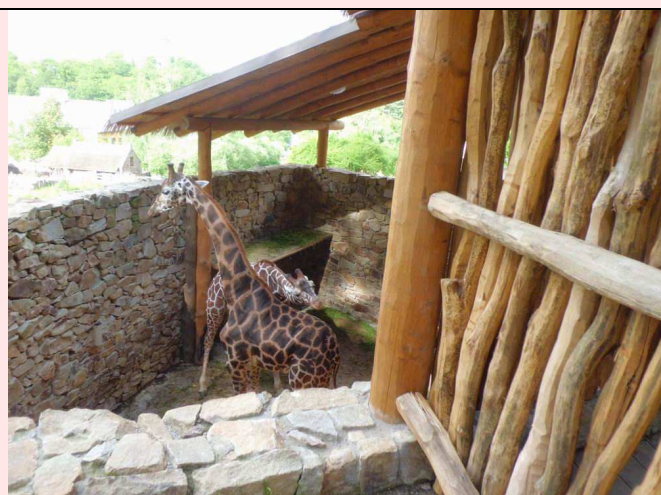
Zaměstnanci MŠ Poděšín.

Oslava MDD

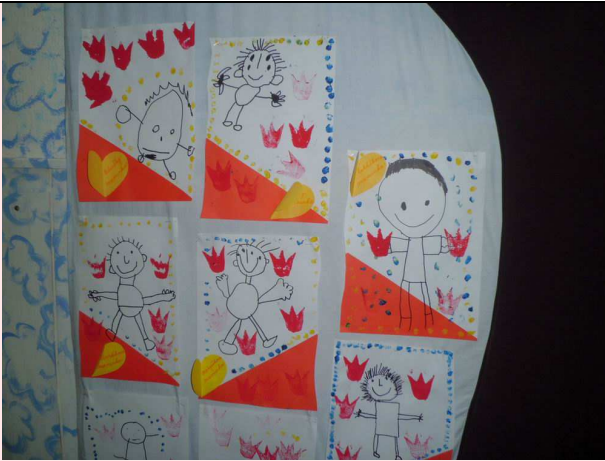
V ZOO

Žirafy

Holubičky

Maminky

Sluníčka

V šatně a ve třídě bylo položeno nové lino.

Učíme se bezpečně přecházet přes silnici

Ve Žďárské knihovně

Velikonoční výzdoba

Karneval

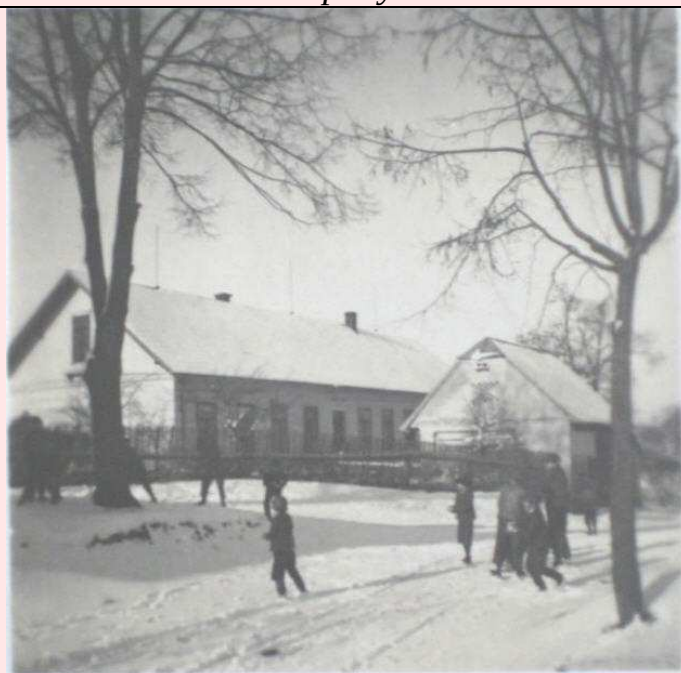
Stará škola.

1936 Strana jižní, okno z učitelského bytu a od půdy.

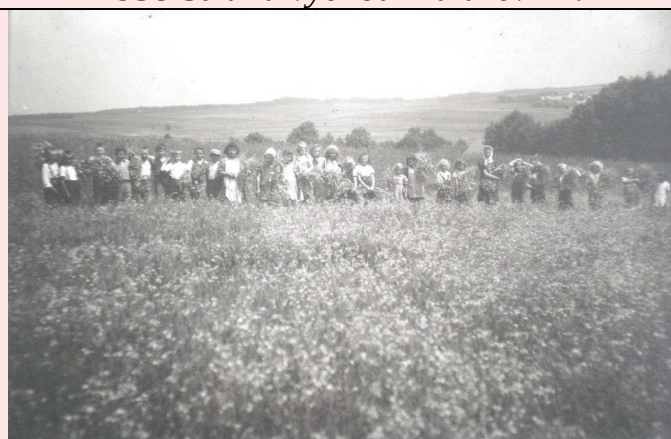
1938 Strana východní a severní, okna ze tříd a ložnice.

1938 Strana východní a dřevník.

1939 Pohled od kapličky.

1942 Sbírání plevelů na poli

2014 Škola dnes

Sport.

Stolní tenis.

OP 4. třídy: Poděšín „A“ – Doubravník odstoupil ze soutěže; – Řečice 8:10; – Lhotky „C“ 5:13; – Bory 11:7; – Dolní Heřmanice 12:6; – TJ Žďár n.S. „H“ 6:12; – Jámy 8:10; ST Velké Meziříčí „D“ 2:10; – Vídeň 7:11.

OP 4.třídy:

1.	Vídeň	17	16	1	0	204:102	50
2.	Řečice	17	9	3	5	157:149	38
3.	Velké Meziříčí „D“	17	9	2	6	180:126	37
4.	Žďár n/Sáz. „H“	17	7	4	6	157:149	35
5.	Poděšín	17	7	0	10	141:165	31
6.	SK Bory	17	6	2	9	135:171	31
7.	Lhotky „C“	17	6	1	10	141:165	30
8.	Dolní Heřmanice	17	5	2	10	146:160	29
9.	Jámy	17	4	3	10	128:178	28
10.	Doubravník	9	2	2	5	69:930	15

Poděšín – Bory 12:6, 11:7.

Úspěšnost hráčů:

Štikar Jaroslav 41/27 – 60,29%; Kourková Jana 33/16 – 55,93%; Neubauer Aleš 24/39 – 38,10%; Musil David 12/20 – 37,50%; Jaroš Radim 12/24 – 33,33%; Landová Jitka 1/3 – 25,00% a Maša Petr 1/3 – 25,00%.

OP 5. třídy:

Poděšín „B“ – Orel Bystřice n.P. „B“ 6:12; – Velká Losenice 5:13; – Rovečné 9:9; – Nové Veselí 0:18; – Borovnice 9:9; Dolní Heřmanice „B“ 10:8; – Vlkov 7:11; – TJ Nové Město n.M. „B“ 4:14; – Nové Dvory „C“ 3:15.

OP 5.třídy:

1.	Nové Veselí „B“	18	18	0	0	256:68	54
2.	Nové Město na Mor.“B“	18	14	1	3	213:111	47
3.	Orel Bystřice n/Per. „B“	18	14	0	4	211:113	46
4.	Rovečné C	18	6	4	8	151:173	34
5.	Borovnice B	18	6	3	9	142:182	33
6.	Velká Losenice	18	6	2	10	147:177	32
7.	Vlkov	18	6	2	10	138:186	32
8.	Nové Dvory „C“	18	6	0	12	136:188	30
9.	Poděšín B	18	4	2	12	108:216	28
10.	Dolní Heřmanice „B“	18	3	0	15	118:206	24

Úspěšnost hráčů:

Landová Jitka 19/9 – 67,86%; Musil David 22/18 – 55,00%; Maša Petr 33/39 – 45,83%; Jaroš Zdeněk 7/20 – 25,93%; Slabá Stanislava 15/57 – 20,83% a Vejvodová Marie 3/29 – 9,38%.

Z.Jaroš

Školní kronika – 15. část.

1867 - 68 – pokračování.

II. třída: Aloisie Novotná č.45, Marie Doležalová č.14, Antonie Dobrovolná č.32, Františka Flesarová č.13, Marie Rosecká č.8, Antonie Bečková č.24, Marie Blažková č.49, a Jan Dobrovolný č.48 veřejně předčtení, pochválení a k další pilnosti povzbuzení. Po propuštění dětí ze školy a po skončení delší řeči, kterou Vysoce Důstojný Pan Vikář k místnímu představenstvu pronesl a držel, kladl jim tklivě na srdce povinnosti jejich ke škole, ráčil velebným panem katechetou panem Karlem Vosykou odjeti do fary Nížkovské na noc.

25. května 1868 vyšel nový zákon ve věcech školství, v němž se značně změnil poměr mezi školou a církví. První odstavec tohoto zákona zní, že nejvyšší řízení veškerého vyučování a dohlídka na ně přísluší státu a vykonáno bude státními orgány, zákonem k tomu ustanoveným a každé církvi zůstaveno, aby opatrovala a řídila vyučování náboženství. Ke správě školy byla zřízena školní rada zemská jako nejvyšší úřad v celé zemi, pak školní rada okresní pro okres a školní rada místní pro každý školní obvod v místě. Tento zákon nabyl platnost 1.3.1869. Na počátku bylo dosti nepříjemností a obtíží, po čase však se zastupitelstva podrobila zákonu. Nemalých nesnází způsobilo také odevzdání školních budov do zprávy c.k. okresní školní rady. Leč tento poměr netrval dlouho. Dne 1. května 1874 převzaly obce zase školní budovy pod svou správu. Špinar Ignác, Památník školy polenské 1884.17. září 1868 zemřel Nížkovský učitel František Hladký, narozen v Bohdalově roku 1805(6). První učitel v Poděšíně, kde učil od 26. května 1825 do 28. května 1846.

Dne 17. září 1868 zemřel Nížkovský učitel pan František Hladký, narozen v Bohdalově roku 1806, který také co školní učitel ve škole Poděšínské od 26. máje 1825 až do 28. máje 1846, tedy 21 roků vyučoval. Odpočinutí lehké dejž mu pane a světlo věčné ať mu svítí až na věky. Amen!

V prázdninách roku 1868 byly nákladem obce Poděšínské školnímu stavení do čela z venku zhotovena zcela nová tři okna. Ty samé stály Františkovi Enderlovi tesaři od děláním rámu s natřením bělavou barvou 3 zlaté a 50 krejcarů. Panu sklenáři Přibyslavskému od vysklení těch oken, totiž za sklo a od práce, 5 zlatých a 50 krejcarů. Za prkna na ty samé rámy 1 zlatý a zedníkovi Františku Šorfovi od zazdění těch rámu 50 krejcarů a v sumě tedy 10 zlatých a 50 krejcarů.

1868 - 69

Ve školním roku bylo ke škole Poděšínské schopných žáků všedních vůbec 45 a sice 19 chlapců a 23 děvčat náboženství křesťansko katolického, 1 chlapec a 2 děvčata vyznání evangelicko helvétského. Nedělních žáků na opakovací cvičení bylo 17 a sice 5 chlapců a 8 děvčat katolického vyznání, 1 chlapec a 3 děvčata evangelíků.

Na začátku školního roku 1869 obdržela škola Poděšínská od Vysoce Důstojného vikariátního úřadu Polenského z Přibyslavi skrze důstojný farní úřad Nížkovský sedm kusů školních knih pro chudé žáky a sice: 1 čítanka pro první třídu, 1 čítanka s mluvnicí, 1 druhou čítanku s mluvnicí pro katolické školy, 1 malý a 1 velký katechismus pro katolické obecné školy, 1 biblický dějepis starého i nového zákona pro školy obecné a 1 početnici pro školy venkovské.

V školním roce 1869 obdržela škola Pooděšínská za rok 1868 šestou knížku z dědictví maličkých „Putování do svaté země“. Vypravování o cestě do Jeruzaléma, Betléma, Nazaretu, a jiných měst a krajin posvátných. Popisuje Josef Bohumil Bumba, kněz církevní, oddíl druhý číslo 12.

(Pokračování příště)

Vypsal Z. Jaroš

Historie.

Nejstarší historie Poděšína a okolí. (36. část)

1656 - pokračování

Ty suknice chlapi do půl lýtek mají a ženské je mají až na zem. V létě je plátno rezné, co se dělá doma. To se v létě na bělidlo u rybníka dává, na něj se leje voda, aby to slunce vybělilo. V létě od jara do podzimu chodí každý bosý, jak bohatší, tak chudí. V zimě se nosí dřeváky, do nich se dává ovesná nebo ječmenná sláma a tak se chodí. Boty jsou tuze drahé a vzácné. Všude okolo jsou cesty ve špatném stavu. Jsou všude samá díra, a kdo nemá obruče na kolech, tak ty se brzo polámou. Přitom na polích je plno kamení, ale nikdo je nechce sbírat. V lesích roste hodně hub a jiných plodů.

1657 Mrazy drží několik dnů v lednu a jsou dost silné. Sníh na 2-3 lokty leží do konce března. Zima trvala do 17. dubna a potom nastalo teplo. V létě je dost mokro, často prší a je velké povětrí. Bouřky jsou slabé a chodí jenom občas. Zima začala sněžením a slabým mrazem 29. října. Sníh vydržel ve výšce 1 lokte do konce roku.

Téměř všichni kazatelé Bratrští byli ze země vyhnáni a zůstalo jich jenom málo. I kostel v Polné církev katolická sebrala a hřbitov je zhanobený a nikdo tam nesmí pochovávat.

Na vesnice přišla velká novinka, když lidé si do okýnek sklo dávají. Na vsích to lidé doposud neměli, jenom v Nížkově v kostele je to vidět v oknech. Také ve městech už to někteří lidé mají, hlavně ti bohatí. Doposud se používá prasečí měchuřina na trámu napnutá a vysušená. Také se dává slabá kůže z mladých jehňat. V Polné sklo prodává žid Abraham Fuks (Fuksa). Sklo se dělá tak, že se kousky skla zalijí do olova a dělá to člověk ve Veselí.

1658 Od začátku roku leží sníh do výšky 3 až 4 lokte. Silné mrazy jsou vždy tak po deseti dnech. Voda je vymrznutá a sníh a led z rybníka se musí v kotlích rozehtávat. Nová zima začala 7. listopadu. 20. prosince přišel déšť a mráz, to bylo zlé.

Zvěst se donesla ze země Polské, která dala svobodu našim utečencům Bratrům českým, že je tvrdě pronásleduje. Je to jako u nás, kde jsou také tvrdě pronásledováni.

Obyvatelstvo v Poděšíně. Některé chalupy jsou již dlouho pusté a pole panstvu náleží. Celkem bylo chalup osedlých 17 a dnes jich je jenom 9. Jsou to:

1. Martin Filcpauer (Filzbauer) – Němec
2. Mikulass Krista
3. Eliass, rychtář ve vsi Poděšíně
4. Pawel Musyl
5. Philip Tuberle – Němec
6. Gyržik Kreupauer (Kreubauer)
7. Johan Blažek
8. Barta Rupauer (Rauchbauer – Němec
9. Gyržik Nediela

Pusté chalupy jsou:

Falta Sobotka, Smejkalovo, Dusskovo, Frywaldovský (Freiwald) – byl Němec, Simkovský, Ritus Sláma, Matieg Doležal, Jacobus Pospychal. V Sirákově končí práci v železném hamru od 12. června 1658. Majitel ho prodal a robotýři, co tam dělali, nebudou mít práci.

(Pokračování příště)

Václav Flesar

Toulky českou minulostí.

004 – Germáni na scéně dějin

Překračujeme časové rozhraní, předěl starého a nového letopočtu. Putování minulostí nás přivedlo do světa, kde nic nezůstává na svém místě. Vstupujeme do časů nesčetných posunů lidských společenství, vcházíme do doby od roku 1 asi do roku 400 po Kristu, do doby římské. Pravda, Římané u nás nikdy nežili, a když, tak jenom na několika místech, takže pro naši zemi se název epochy příliš nehodí, ale – zvyk je železná košile.

Germáni. První z nich se přihlásili – zatím jenom v malém – už kolem roku 150 před Kristem. Teutoni a Kimbrové, jak se jmenovaly kmeny, o nichž se zmiňují římské písemnosti. Odkud pocházeli? Jejich kolébkou je evropský sever. Jutský poloostrov. Dánské ostrovy. Jižní cíp Skandinávie. Pobřeží mezi horním Labem a horní Vislou. Dobytelé z donucení? Germáni skutečně vstoupili na historickou scénu jako domorodí Evropané a ne jako přistěhovalci. Proč se vydali ti severští divousové, nazývaní Germáni, na jih? To mělo tři příčiny. První z nich byl – rozrod. Ano, populace byla najednou početnější, než mohl jejich dosavadní hospodářský systém unést. Keltové dokázali přelidnění čelit vyšší výrobou, ale Germáni? Jejich zemědělství bylo primitivní. Takže hrozící hlad se stal impulsem, který Germány přinutil k posunům. A třetí podnět? Podnebí. Z dlouhodobého hlediska se na severu Evropy kolem střídání letopočtu klima sice pozvolna, ale trvale a výrazně zvlhčovalo, zatímco oblast na východě a také střed Asie postihovalo sucho.

Obětní dary a mystika.

Germánům přímo učaroval – hřeben. Byla to navýsost praktická a zároveň kouzelná věc. Každý Germán nosil hřeben neustále při sobě – dokonce ve zvláštním pouzdře – protože věřil, že chrání před nebezpečím a před zlými duchy. A ještě malá douška k barvě germánských vlasů, taky už o ní padla zmínka. Byla ryšavá a vzbuzovala silnou závist římských černovlásek, které si po germánském vzoru barvily vlasy tinkturami, anebo nosily paruky z vlasů germánských zajatkyň.

Koně... Jako klasický dopravní prostředek lidstva po mnoho tisíc let používali i Germáni koně. Ale jaký to byl kůň? Severský, jakoby zakrslý, říkáme mu přídomek „lesní“. Germán stojící vedle něj, musel každému, například Římanům, připadat abnormálně vysoký. Vypadal velice urostle, protože jeho kůň byl malý. V kohoutku měl asi 130 centimetrů. Jezdci se svou ostruhou (Germáni používali jenom jednu, jak ukazují nálezy v hrobech bojovníků) se téměř dotýkali země. Koníci vydrželi všechno, a nic je nerozházelo, ani v té nejhorší bitevní vřavě. Jízda navíc zvláštním způsobem pomáhala pěchotě. Pěší bojovníci se při rychlých přesunech chytali za hřívy, nechali se nadnášet, a dlouhými, patrně speciálně trénovanými kroky, běželi společně s koňmi. Jednotky tak dosahovaly neobyčejné pohyblivosti a manévrovací schopnosti. Drancování, znásilňování, násilí - Germáni se dali do pohybu... Jdou, stěhují se, pochodují proti toku Rýna i Labe. Okupují rozlehlé kraje ve střední, západní i východní Evropě. Násilím se zmocňují opevněných sídlišť Keltů.

005 – Naši Germáni – Markomani a Kvádové

Časová kóta, ke které jsme dorazili, nese letopočet 0. Na území Čech potkáváme Germány. Trochu si je přivlastníme, ať nám nepřipadají v tom propadlišti času tak docela ničí. Budeme jim říkat „naši“ Germáni. Předěl století, ba tisíciletí. Když shrneme hlavní fakta do hutné zkratky, získáme následující obraz: Kelty vypudili z Čech na sklonku starého letopočtu blíže neznámým způsobem germánské kmeny Markomanů, zatímco obyvatelstvo Moravy a části

Slovenska bylo ovládnuto a převrstveno germánskými kmeny Kvádů. Nelze totiž s jistotou říct, jestli keltští Bójové odešli všichni nebo jestli případně část keltského obyvatelstva zůstala. Dobytelé se ovšem stali rozhodující a vládnoucí složkou obyvatelstva. Je skoro jisté, že osídlení u nás silně prořídlo, a že hlavně po markomanských válkách (tedy koncem 2. století po Kristu) musely české země působit dojmem téměř zcela neobydlených zemí. Ale tak daleko jsme ještě nedoputovali. Jsme stále v době, kdy k nám od severu začínají proudit kmeny, hovořící divnou, tvrdou řečí. Markomani. Patřili k velkému germánskému celku Svěbů. (Což není nikdo jiný než pozdější Švábové). Po jejich boku vedli na sklonku starého letopočtu války s Římany daleko od nás, na území dnešní Francie. V roce 58 před Kristem zaútočili pod vedením Ariovista na Caesarovy legie. Byli poraženi a během římských odvetných akcí, vedených západním směrem do hloubky germánského území, couvli k nám, na východ. Tak asi (ve snaze vyhnout se římským útokům), dospěli Markomani na samém konci starého letopočtu do Čech. Tedy do Boiohaema. Do keltské Bohemie. Jejich vzdálení potomci ji říkají dodnes podobně – Böhmen. Jenom ještě maličkost: domácí zvířata Germánů byla ve srovnání s těmi našimi takřka skoro trpasličích rozměrů. Minule jsme si pověděli, jak malý byl jejich severský koník. No a kupříkladu takový germánský tur domácí neboli kráva? 80 až 90 kilogramů. Prasata? 30 kilogramů. Ovce a kozy? Asi 20 kilo. Kráva přes metr vysoká byla tenkrát už obr... A teď pozor. Se vstupem Markomanů a Kvádů vchází do našich dějin vůbec první historická postava. Markomanský vůdce. Zapamatujeme si ho o to snadněji, protože jsme až dosud žádné jméno nemohli uvést. Jmenoval se Marobud. Použil při budování svého státu – řečeno dnešní hantýrkou – římského „know-how“, neboli vzoru... návodu. Pokusil se vytvořit pevnou rukou řízený germánský stát, postavil ohromnou a dobře vyzbrojenou armádu a vycvičil ji podle římských tradic. Vzápětí začal silou zbraní (někde jenom silou autority) připojovat ke svému území další, okolní kraje.

Budování státu. Spojil s Markomany příbuzné Herrmundry na severozápadně, Lugie na severovýchodě, slezské Silingy, moravské Kvády a další a další. Vytvořil něco, co tu předtím nikdy nebylo – mocný kmenový svaz. Marobud však chtěl víc, chtěl zřídit stát. Doufal, že v brzké budoucnosti bude s Římany jednat jako rovný s rovným. Tento Marobudův experiment trval patnáct let. Od okamžiku, kdy archeologie jako věda vznikla, se vedl ostrý zápas, zda hrnce a zbraně vykopané na našem území patří „starým Čechům“ nebo „starým Němcům“. Čím méně ověřitelných důkazů, tím pádnější slova padala na obou stranách. Oč je dnes archeologie vybavena lépe (metodami i technikou), o to objektivněji může o česko-německém problému uvažovat. Takže – jaká je pravda? Germáni po půl tisíciletí obývali většinu našeho území. Nebyli tu odjakživa, a také ne navždycky. (A nejenom v pravěku). Zmocnili se země právem silnějšího a vojensky úspěšnějšího, a když po staletích jejich moc zeslábla, pohubla, tak museli ten krásný kraj v srdci Evropy postoupit jiným. Jiným – to znamená Slovanům. Ale... ta věc byla mnohem, mnohem složitější.

Když k nám přišli Germáni, nevyhnali všechny Kelty. Část usedlého keltského obyvatelstva, hlavně v odlehlých oblastech, určitě zůstala. O formách jejich soužití se moc nedozvídáme, jistě však byly od nenávisti až po mírumilovné soužití. Přibližně totéž, tedy stejné mísení a „převrstvování“, se opakovalo později v souvislosti s příchodem Slovanů. Ani jeden z nás nemá čistě českou nebo slovanskou krev. Mozaiku našeho krevního obrazu skládají i kapky krve germánské a taky keltské a snad i hunské a kdoví jaké ještě. Dávné písemné prameny sice hovoří o vyhnání jednoho národa druhým, odstupňovány v celé škále podle místních podmínek. Na jeho konci to začne v tyglíku zvaném Evropa obzvláště mocně vřít. Na dohled je doba stěhování národů.

Vybral a upravil J. Dočkal

Počasí.

— Teplota ráno
— Teplota poledne
— Teplota večer

JASNO
POLOJASNO
OBLAČNO

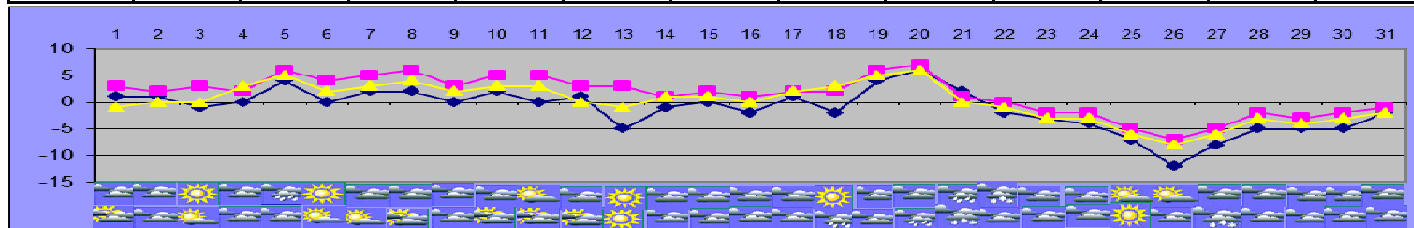

ZATAŽENO
DĚŠŤ

Leden.

Slunečno bylo jenom 5 dní, propršelo 2 dny, sněžilo 3 dny, 2 dny byla mlha a vítr foukal 6 dny. Polední teplota byla 1,4°C. Dešťových a sněhových srážek bylo 26 mm. Leden byl teplý a srážek také moc nespadlo.

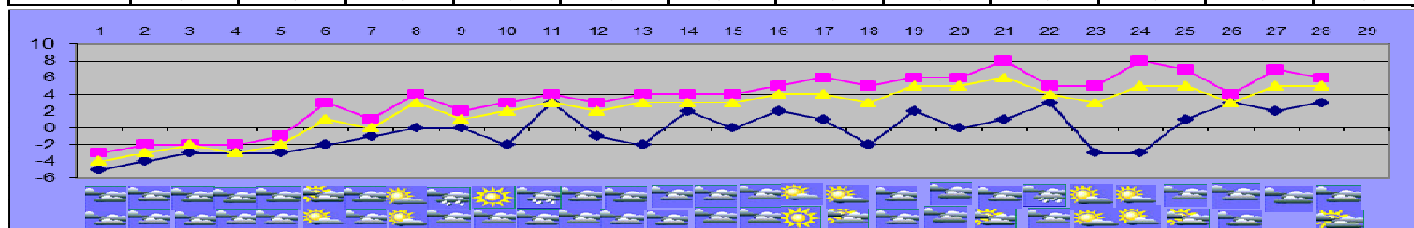
	1	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Ráno		-2,6	-4,5	-3,1	-7,5	1,1	-0,8	-7,2	-5,7	-3,3	-2,3	-3,7	-1,2
Večer		-1,5	-3,7	-1,1	-6,2	-2,1	0,5	-5,8	-4,6	-1,8	-0,9	-2,1	0,1

Únor.

Slunce v únoru vykuklo jenom občas, propršelo 3 dny, sníh vůbec nepadal, vítr foukal 6 dní. Polední teplota byla 3,6°C. Dešťových a sněhových srážek bylo 15 mm. Na únor to byl to teplý a suchý měsíc.

	2	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Ráno		6,4	-0,6	-4,6	-5,4	-0,6	-1,0	-3,6	-3,9	-5,3	-9,1	-2,5	-0,4
Večer		4,0	-0,8	-2,2	-2,6	1,1	1,0	-2,3	-1,8	-1,7	-5,2	-1,1	2,3

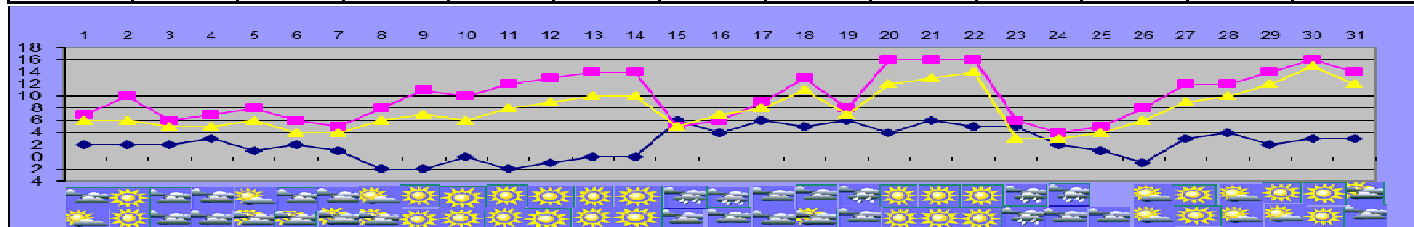

Březen.

Slunce svítilo 14 dní, propršelo 5 dní, vítr foukal 7 dní. Polední teplota byla 10°C. Dešťových srážek bylo 46 mm.

Z. Jaroš

	3	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Ráno		1,3	0,7	1,5	-1,8	0,0	-0,6	-0,2	-1,3	-0,8	0,8	-2,8	2,3
Večer		5,2	3,2	2,8	1,3	5,1	2,2	1,7	3,0	4,8	6,3	0,1	7,8

♦ Zpravodaj 2/2014

♦ vydává obec Poděšín

♦ texty připravili:

Zdeněk Jaroš, Jaroslav Dočekal, Václav Flesar, Hana Řičanová, Jaroslav Jelínek, Marie Vaverová, M. Skočdoplová

♦ fotografie:

Jaroslav Dočekal, Zdeněk Jaroš, Hana Řičanová, Jaroslav Jelínek

♦ grafická úprava:

Jaroslav Dočekal

♦ recenze: Marie Dobrovolná

♦ tisk a distribuce:

Zdeněk Jaroš

♦ náklad: 200 výtisků ♦ pro občany dodáván zdarma

♦ Internet: <http://www.podesin.cz>

♦ E-mail: podesin@podesin.cz

♦ Návštěvnost webových stránek 2014: Leden – 2 310,

Únor – 2 290,

Březen – 2 703

